

og hvad der navnlig har været Gjenstand for Discussion i dette Thing, har været —, ja og ikke engang det — de 600,000 Rbd. som nærværende Lovudkast vil medføre i Indtægtsstab for Statskassen, foruden hvad Resolutionen 1ste Juli 1846 angaaer. Nærværende Lovforslag gaaer altsaa ud paa, at Statskassen beregningsviis — vel at mærke kun beregningsviis skulde udsætte sig for en yderligere Indtægtsafgang, i Løbet af kommende Tider af 600,000 Rbd., men vissefelig ikke mere, og efter al Sandsynlighed mindre. Men det, der fornemmelig har været Gjenstand for Dissens i nærværende Thing, har ingenlunde været disse fulde 600,000 Rbd. Jeg maa vel bede erindret, at Udvalgets Fleertals Dissens kun angik Spørgsmaalet om Lovens Udvidelse til det nyere Krongods. Det har været in confesso imellem Alle, at, hvad der blev begieret med Hensyn til det gamle Krongods, det var ret og billigt. Det har været stærkt udtalt fra flere Sider her, selv fra deres Side, der nu ikke ere tilbøielige til at gjøre videre Skridt til Fordeel for det yngre Krongods; og hvad Dpoffrelsen paa det yngre Krongods angaaer, saa udfjør den, efter den høieste Calcule, som fra Regjeringens Side endog har været anseet for ikke at være rigtig, kun 170,000 Rbd. Det, som egentlig har været Sagens Gjenstand paa dens sidste Stadium her, er altsaa kun 170,000 Rbd. Det er det beregningsviise Offer, om hvilket der egentlig har været Tale her. Angaaende de øvrige Punkter har, saa forekommer det mig, det langt overveiende Fleertal i begge Thing været enig.

Dreier: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at jeg stemmer for Lovforslaget i den fuldkomne Overbeviisning, at jeg ikke derved bidrager til at tage af Skatteydernes Lommer enten 2 Millioner eller noget andet Beløb af Betydning. Jeg troer, at jeg, ved at stemme for denne Lov, bidrager til en for Staten i det Hele meget gavnlig Foranstaltning, og jeg er overbeviist om, at Loven i sine Enkeltheder ikke indeholder saa maadelige Bestemmelser, at der med Hensyn til Udførelsen af Foranstaltningen kan være noget særdeles Misligt at besyrgte.

Solberg: Den høttagtede Finantsmini-

ster har, efterat jeg først havde ønsket Ordet, udtalt en heel Deel af det, som jeg havde ifinde at fremsføre, og naturligtviis langt bedre og klarere, end jeg var istand til. Jeg kan derfor fatte mig ganske kort. Det har undret mig særdeles meget, at der idag er bragt Ting paa Bane, som jeg troede nærmest hørte til den 2den Behandling, nemlig, hvorvidt disse nyere Krongodsfer havde Adkomst til en lempeligere Behandling af Staten. Derom dreiede Discussionen sig igaar, og det har derfor undret mig saare meget, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Treschow) dengang aldeles Intet sagde. Nu at optage dette Punkt og vidtløstiggjøre Discussionen ved den endelige Behandling, synes mig ikke her er ret paa sin Plads. Det ærede Medlem har sagt til os: hvad vi vilde sige til de Fattige, naar vi billige denne Lov, hvad vi vilde sige til de Fattige, idet vi nu votere en Begunstigelse for dem, der ikke kunne siges at være Fattige. Jeg vil rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem; jeg vil spørge ham: Hvad vil han sige til de Fattige, som ikke skrive Breve, naar de komme hen til ham og spørge, hvorfor har man nedsat Brevportoen? Hvad vil da det ærede Medlem svare? Jeg vil endvidere bringe i Grindring, at, da Sagen om Hartkornets Egalisering var for, blev der sagt, at det frie Hartkorns Bestidere havde intet reelt Privilegium, og der blev dog tilstaaet dem en stor Erstatning. Jeg vil spørge det ærede Medlem, naar nu de Fattige komme til ham og sige: Hvorledes er det gaaet til, at Statens rige og velhavende Borgere ikke ere gaaede ind paa at overtage disse Byrder uden Erstatning i saadanne Aar, hvor Fædrelandets Trængsel er saa stor? Jeg vil spørge ham, hvad vil han da svare dertil? Jeg kunde forelægge det ærede Medlem endnu langt flere saadanne Spørgsmaal, Spørgsmaal af samme Bestaaffenhed, som han har forelagt mig til Besvarelse og dem, der have stemt, som jeg, men det behøves aldeles ikke. Jeg veed godt, hvad jeg skal svare, naar de fattige Medborgere, man har, spørge derom; jeg veed meget godt, at jeg vil sige til dem, og vise dem, at, hvad der er ret, billigt og retfærdigt, er til Gavn for Enhver, hvad enten han er fattig eller rig; jeg vil hene